

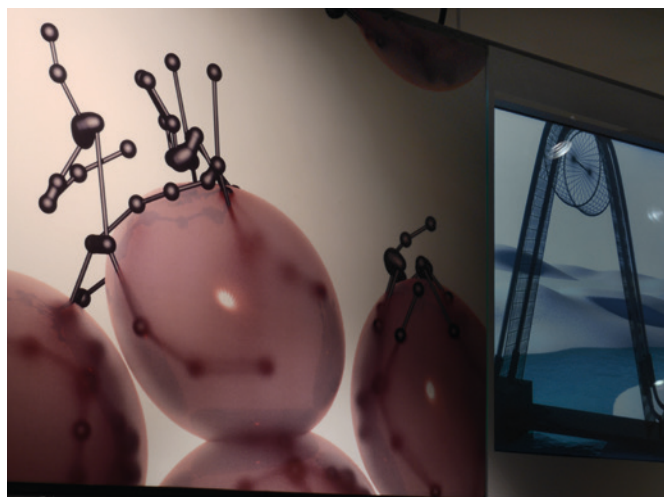
Claire Verkoyen, *Bugs & bytes*, 2017; bone china porselein, tegels 37 x 53 cm, vitrine 700 cm lang. Tot stand gebracht met ondersteuning van het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie. Assistentie 3DS Max: Arjan Brentjes, Amsterdam. Postproductie: Peter Bogers. Laswerk: Tom Wagenaar, Amsterdam. Onder: detail

Uitgelicht: Claire Verkoyen

Kunst en keramiek ontmoeten elkaar in de tentoonstelling *In Motion*. Zo maakte Claire Verkoyen (Curaçao, 1959) een interdisciplinaire installatie, bestaande uit keramische computerprints op flinterdunne porseleinen tegels en 3D-animaties op monitoren.

De installatie *Bugs & bytes* bestaat uit bone china porseleinen tegels van ieder 53 x 37 cm die met behulp van magneetjes bevestigd zijn aan een metalen frame. Op de tegels zijn digitale keramische prints vastgebrand die getekend zijn in een 3D-computerprogramma in combinatie met speciaal ontwikkelde glazuren. "Daarnaast heb ik vier animaties gemaakt die vertoond worden op monitoren tussen de tegels. Deze brengen de beelden op de tegels tot leven. Het stalen frame staat in de 7 meter lange megavitrine van Het Prinsessehof op de begane grond. De installatie is gerealiseerd met ondersteuning van het Stimuleringsfonds Creatieve Industrie en speciaal gemaakt voor deze tentoonstelling", vertelt Claire. "Het idee achter de tentoonstelling is dat er gereageerd wordt op een of meer stukken uit het museum. Bij mij was dat een 18^e-eeuwse melkkan met een grote spin erop."

Bugs & bytes vertelt een sci-fi beeldverhaal over een posthumane wereld waar robotica en de erfenis van onze digitale cultuur hebben geleid tot de ontwikkeling van op insecten en planten lijkende subsoorten. In een cybernetische samensmelting, waarbij onderdelen uit levende materie zijn vervangen door elektronica, worden robots geproduceerd en in bedrijf gezet. Op een groot metalen frame wisselen op deze manier beeld en bewegend beeld elkaar af en completeren elkaar.

Het porselein en het gebruik van speciaal ontwikkelde glazuren zorgen daarnaast voor het meer tastbaar maken van de voorstelling en het in stand houden van de verbinding met steen, grond en aarde. Het werk stelt vragen over onze afhankelijkheid van computers en techniek en de gevaren die hierin schuilen. De zelfdenkende 'killer robots' die momenteel ontwikkeld worden, zijn vooralsnog onberekenbaar en gezien de snelheid van de ontwikkelingen is er urgentie tot discussie over de vraag of dit proces een halt moet worden toegevoerd. Is het menselijk brein eigenlijk wel voldoende toegerust om toekomstige fasen in de ontwikkeling van kunstmatige intelligentie te kunnen bijhouden en te begrijpen of dreigen we simpelweg terzijde geschoven te worden door onze creaties? Hoe onschuldig is – hiermee vergeleken – de prachtige, realistisch geschilderde spin op een porseleinen melkkan uit de 18^e eeuw, die het startpunt vormde van deze installatie. Het werk van Claire Verkoyen is tevens te zien in de nieuwe collectiepresentatie van het Stedelijk Museum Amsterdam, Stedelijk BASE.